

Bruxelles, 8 februarie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL ASIGURĂRILOR/REASIGURĂRILOR

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat intenția sa de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Prin urmare, cu excepția cazului în care se stabilește o altă dată printr-un acord de retragere ratificat¹, întreaga legislație primară și secundară a Uniunii va înceta să se aplice Regatului Unit începând cu data de 30 martie 2019, ora 00:00 (CET) (denumită în continuare „data retragerii”)². Regatul Unit va deveni în acel moment o „țară terță”³.

Pregătirea pentru retragere este o chestiune de interes nu numai pentru UE și pentru autoritățile naționale, ci și pentru entitățile din sectorul privat.

Având în vedere gradul considerabil de incertitudine, în special în ceea ce privește conținutul unui eventual acord de retragere, întreprinderilor de asigurare/reasigurare, titularilor de polițe de asigurare și altor părți interesate li se amintesc anumite consecințe juridice care vor trebui luate în considerare când Regatul Unit va deveni o țară terță.

Sub rezerva dispozițiilor tranzitorii care ar putea fi prevăzute într-un eventual acord de retragere, Regatul Unit nu i se mai aplică, de la data retragerii, normele UE în materie de asigurare/reasigurare (în special Directiva Solvabilitate II⁴ și Directiva privind distribuția de asigurări⁵) care stabilesc cadrul care reglementează activitățile întreprinderilor de asigurare/reasigurare în întreaga UE, protecția titularilor de polițe de asigurare și distribuția de produse de asigurare. Acest lucru are în special consecințele de mai jos.

¹ Sunt în curs de desfășurare negocieri cu Regatul Unit în vederea ajungerii la un acord de retragere.

² În plus, în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliul European, de acord cu Regatul Unit, poate decide în unanimitate că tratatele încetează să se aplice de la o dată ulterioară.

³ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

⁴ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁵ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

1. AUTORIZAȚII

- Întreprinderile de asigurare din Regatul Unit nu vor mai beneficia de autorizarea în temeiul Directivei Solvabilitate II⁶ pentru a furniza servicii în Uniune (acestea vor pierde așa-numitul „pașaport UE”) și vor fi considerate întreprinderi de asigurare din țări terțe. Aceasta înseamnă că întreprinderile de asigurare respective nu vor mai fi autorizate să furnizeze servicii în UE, inclusiv prin intermediul vânzărilor online⁷, pe baza autorizațiilor de care dispun în prezent.
- Sucursalele întreprinderilor de asigurare din Regatul Unit în UE vor fi sucursale ale unor întreprinderi de asigurare din țări terțe. Acestea vor avea nevoie de o autorizație în statul membru în care își desfășoară activitatea pentru a putea continua să facă acest lucru și vor trebui să respecte condițiile stabilite la articolul 162 din Directiva Solvabilitate II. Cu toate acestea, autorizația acordată unei sucursale nu îi conferă dreptul de a desfășura o activitate comercială în toate statele membre ale UE, ci numai în statul membru care a acordat autorizația.
- Filiarele din UE-27 (societățile independente din punct de vedere juridic stabilite în UE-27 și controlate de firme de asigurare stabilite în Regatul Unit sau afiliate unor astfel de firme) pot continua să funcționeze ca întreprinderi de asigurare din UE pe baza autorizației obținute în statul membru al UE în care sunt stabilite și sub rezerva conformității lor cu normele UE, inclusiv în ceea ce privește guvernanta, gestionarea riscurilor și externalizarea⁸.
- Întreprinderile de reasigurare din Regatul Unit vor trebui să respecte, în ceea ce privește operațiunile lor din UE, condițiile stabilite de statul membru al UE în care își desfășoară activitatea. Aceste condiții nu pot să fie mai favorabile decât cele care li se aplică întreprinderilor de reasigurare din UE⁹, dar pot să fie mai puțin favorabile și să difere de la un stat membru al UE la altul: de exemplu, statele membre sunt libere să impună grevarea cu sarcini a unor active sau înființarea unei sucursale de către reasigurătorul dintr-o țară terță. Acest fapt nu aduce atingere niciunei decizii de echivalare care poate fi adoptată de UE¹⁰, ca urmare a căreia contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderi care își au sediul central în țara terță respectivă trebuie să fie tratate de statele membre ale UE în același mod ca și contractele de reasigurare încheiate cu întreprinderi autorizate în conformitate cu Directiva Solvabilitate II.

⁶ Articolul 14 din Directiva Solvabilitate II.

⁷ Capitolul 8, secțiunile I și II din Directiva Solvabilitate II.

⁸ A se vedea, de asemenea, Ghidul Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) pentru autoritățile naționale competente cu privire la principiile de autorizare și supraveghere în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (https://eiopa.europa.eu/Publications/Opinions/EIOPA-BOS-17-141%20Opinion_Supervisory_Convergence.pdf).

⁹ Articolul 174 din Directiva Solvabilitate II.

¹⁰ Articolul 172 din Directiva Solvabilitate II.

2. CONTRACTE DE ASIGURARE

- Continuitatea contractelor: Este posibil ca pierderea autorizațiilor UE să aibă un impact asupra capacității întreprinderilor de asigurare din Regatul Unit de a continua să îndeplinească anumite obligații și activități și de a asigura continuitatea serviciilor în ceea ce privește contractele încheiate înainte de data retragerii¹¹. În conformitate cu Directiva Solvabilitate II, firmele sunt obligate să ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea în continuare a contractelor. În acest scop, firmele ar trebui să evalueze impactul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană asupra operațiunilor lor și asupra portofoliilor lor de contracte și, în cooperare cu autoritățile naționale de supraveghere relevante, să identifice și să atenueze riscurile¹².

3. ALTE ASPECTE

- Prezentarea informațiilor: În conformitate cu articolele 183-186 din Directiva Solvabilitate II și cu articolele 17-25 din Directiva (UE) 2016/97, titularii de polițe/clientii ar trebui să fie informați cu privire la impactul asupra drepturilor lor și asupra furnizării de servicii de asigurare care ar putea decurge din retragerea Regatului Unit din UE, inclusiv pierderea în viitor de către întreprinderea de asigurare/intermediarul relevant(ă) a autorizației sale la nivelul UE.
- Supravegherea la nivel de grup: Întreprinderile de asigurare/reasigurare care desfășoară activități în UE, dar fac parte dintr-un grup a cărui societate-mamă înregistrată în Regatul Unit, va fi supusă, în absența echivalenței supravegherii¹³, dispozițiilor din Directiva Solvabilitate II care împuternicesc autoritățile de supraveghere ale UE să impună solvabilitatea grupului la nivel mondial sau să aplice alte metode care vizează asigurarea supravegherii adecvate la nivel de grup, printre care și înființarea unui holding cu sediul central în Uniune¹⁴. Orice model intern la nivel de grup care acoperă un grup din Regatul Unit care își desfășoară activitatea în UE, aprobat de Autoritatea de Reglementare Prudențială din Regatul Unit înainte de data retragerii, nu va mai fi recunoscut în UE începând de la data retragerii și va necesita o nouă cerere și aprobarea de către o autoritate de supraveghere din UE-27. Orice model intern la nivel de entitate

¹¹ Având în vedere, de asemenea, normele naționale aplicabile.

¹² A se vedea articolul 41 alineatul (4) și articolul 46 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II. A se vedea, de asemenea, Avizul EIOPA din 21 decembrie 2017 privind continuitatea serviciilor în domeniul asigurărilor în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană [https://eiopa.europa.eu/Publications/Opinions/2017-12-21%20EIOPA-BoS-17-389 Opinion on service continuity.pdf](https://eiopa.europa.eu/Publications/Opinions/2017-12-21%20EIOPA-BoS-17-389%20Opinion%20on%20service%20continuity.pdf)

¹³ În absența supravegherii echivalente menționate la articolul 260 din Directiva Solvabilitate II.

¹⁴ Articolul 262 din Directiva Solvabilitate II.

pentru o filială a unei întreprinderi de asigurare din Regatul Unit înființată într-unul dintre statele membre ale UE-27 și aprobat de autoritatea de supraveghere din statul membru respectiv va rămâne valabil.

- Intermediarii de asigurare/reasigurare înregistrați în Regatul Unit nu vor mai beneficia de drepturile lor de înregistrare în temeiul Directivei (UE) 2016/97¹⁵ și, prin urmare, nu vor mai putea să desfășoare activități în Uniunea Europeană pe baza înregistrării din Regatul Unit.

Site-ul Comisiei despre asigurări și pensii (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions_ro) oferă informații generale privind activitățile de asigurare/reasigurare. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital

¹⁵ Articolul 3 din Directiva (UE) 2016/97.